

Even voorstellen:

Mijn naam is Barbro Dornhecker.

Ruim een jaar geleden ben ik vanuit Duitsland naar Nederland verhuisd.

Ik ben dierenarts en werk nu sinds 3 maanden bij Dier en Dokter in Mierlo en Helmond.

Sinds bijna 20 jaar heb ik Magyar Agars (Hongaarse hazewindhonden). Met hen ga ik natuurlijk ook graag naar de renbaan. Momenteel heb ik 3 Magyar Agars, 2 reuen en 1 teefje. In Duitsland heb ik ook als dierenarts bij hondenwedstrijden ter plaatse gewerkt.

Helaas is de ziekte Greyhoundsperre in Nederland nog niet goed bekend. Veel hazewindhonden krijgen op latere leeftijd problemen met hun nieren. Eén mogelijke reden daarvan kan zijn dat ze op jongere leeftijd een Greyhoundsperre hebben gehad die niet of onvoldoende is behandeld.

Dit is voor mij de aanleiding geweest om dit artikel te schrijven.

Andere namen voor de Greyhoundsperre zijn bv. Lumbago en (paralytische) Myoglobinurie.

Niet alleen Greyhounds kunnen deze aandoening krijgen; ook anderen hazewindhonden zoals Whippets, Galgos en Agars lopen gevaar. Meestal krijgen andere hondenrassen deze ziekte niet omdat ze nooit zoveel spieren kunnen opbouwen als een hazewindhond. Bovendien let een hazewindhond die iets achtervolgt niet op pijn of vermoeidheid. Hij loopt gewoon door en is niet meer te stoppen tot hij zijn haasje heeft gepakt of uit het oog heeft verloren.

In theorie kan iedere hazewindhond na een sprint een Myoglobinurie oplopen. Daarbij maakt het niet uit, of de hond op de renbaan rent of in het vrije veld jaagt.

Bij een Afghaan heb ik persoonlijk nog nooit een Greyhoundsperre hoeven te behandelen.

Volgens mij komt dat, omdat deze honden meer voor uithoudingsvermogen gefokt worden en niet voor de supersnelle sprint.

Veel mensen denken dat enkel en alleen een niet goed getrainde hazewindhond een Myoglobinurie kan krijgen. Dat klopt niet; heel vaak zijn het juist de supersnelle honden (de racehonden met echte sprintspieren), die eerder een Greyhoundsperre oplopen dan langzamere honden met minder spiermassa.

Maar ook niet getrainde honden, die het racen niet gewend zijn lopen gevaar. Bv. als ze op een wandeling onverwacht iets achtervolgen. Ze hebben geen conditie en de spieren kunnen ongetraind deze hoge belasting niet aan.

De Greyhoundsperre is in de eerste instantie een spieraandoening. De spier wordt tijdens de sprint overbelast en beschadigd. Hierdoor komt de kleurstof van de spier, het myoglobine, vrij. Het wordt via het bloed door de nieren verwerkt en komt op die manier uiteindelijk in de urine terecht.

Myoglobine is heel erg toxisch (giftig) voor de nieren. De nieren kunnen direct of (jaren) later heel

erg beschadigd raken. We spreken dan van een nier falen .Dit overleeft een hond vaak niet

Zelfs bij een lichte vorm van de Greyhoundsperre verkleurt meestal de urine: van lichtrood, tot bruin en zelfs zwart is mogelijk. Sommige mensen vergissen zich (zeker bij een teefje tijdens de loopsheid) en denken aan bloed in de urine, maar het is vooral het myoglobine dat er te zien is.

Hoe donkerder de urine, des te meer myoglobine is er vrij gekomen, des te erger kunnen de nieren beschadigd raken. Maar ook tien keer een lichte myoglobine verhoging kan de nieren ernstig beschadigen.

In alle gevallen: als na een sprint een verkleuring van de urine optreedt, moet de hond naar de dierenarts. Het kan gebeuren dat deze verkleuring niet direct maar uren tot dagen later optreedt. Ook dan, als nog naar de dierenarts omdat de diagnose nog steeds hetzelfde kan zijn. Daarom is het heel erg belangrijk, de hond direct naar een ervaren dierenarts te brengen. De hond heeft namelijk snel een infuus nodig. Eerste hulp op de renbaan (of de wandeling) is de hond te laten drinken. Let op: het water mag niet ijskoud zijn anders moet de hond misschien overgeven en raakt hij nog meer vocht kwijt

Een goede tip is een beetje gist in het water toevoegen, daar zit vitamine b in en dat is goed voor de regeneratie van de spieren.

Vaak zie ik op de renbaan, dat de hond elektrolyten na het rennen krijgt. Daar ben ik geen voorstander van. De nieren van de windhond moeten op zo n moment al heel hard werken. De elektrolyten kunnen eerder een negatief effect dan een positief effect hebben. Wat wel mag is een beetje druivensuiker in het water.

Maar let op! dit is alleen de eerste hulp verlening! Hoe veel drinkwater je de hond ook geeft, het kan een infuus bij de dierenarts niet vervangen!

Een van de kenmerken bij een lichte Greyhoundsperre is dus de urine:

Is de kleur van de urine na een sprint donkerder van kleur (van lichtbruin tot zwart); heeft de hond misschien plasproblemen (probeert te plassen maar kan niet of plast vaak heel kleine plasjes) dan is het goed om hem door een dierenarts te laten behandelen.

Bovendien heeft de hond bij een Greyhoundsperre vaak meer tijd nodig om weer bij te komen. Hij moet sterker hijgen dan normaal, soms zijn de slijmvliezen donkerrood tot paars. Zijn lichaamstemperatuur kan tot 40 graden en hoger stijgen.

Loopt de hazewindhond een ergere vorm van de Greyhoundsperre op, dan toont hij na een sprint een stijve gang. Soms treedt dit later op: uren of zelfs dagen!. Hij heeft bv. moeite om van de bank op te staan. Misschien is ook zijn rug wat dikker en opgezet en veel harder dan normaal. Als hij aangeraakt wordt, toont hij pijn. Aan de binnenkant van het bovenbeen zijn af en toe zelfs blauwe plekken te zien. Ook op deze spieren toont de hond pijn, zodra hij aangeraakt wordt.

Het is nu heel erg belangrijk direct een dierenarts te bellen ook zondags, ´s nachts of tijdens feestdagen! de hond moet direct behandeld worden. Immers moet de toxische myoglobine zo snel mogelijk uit de nieren gespoeld worden, anders worden ze duurzaam beschadigd. Let op, niet alle van bovenstaande symptomen dienen op te treden bij de Greyhoundsperre. Een ervan is al voldoende (tot 3 dagen na een sprint) om naar de dierenarts te gaan. De dierenarts kan met een urine en/of bloedonderzoek vaststellen of er sprake is van myoglobinnurie.

Helaas kan een hond ook een acute levensbedreigende vorm van een Greyhoundsperre oplopen: hij kan dan nog tijdens het rennen omvallen. Hij gilt dan van pijn en paniek, het hele lichaam wordt stijf en vaak trekt hij zijn kop naar achter. De ogen staan wijd open, de tong kan dik en donkerrood uit de bek komen en de hond kan niet meer lopen. Daarom ook de naam paralytische myoglobinnurie. (paralyse = niet meer bewegen). Als de hond nu niet direct behandeld wordt, heeft hij bijna geen kans om te overleven. Meestal is op de renbaan een dierenarts aanwezig, die de hond in zo'n geval meteen aan het infuus kan leggen. Het is dan belangrijk om na te vragen, welke soort medicijnen er nog bij worden gegeven. De hond moet de volgende dagen bij de dierenarts aan het infuus blijven liggen. Het is belangrijk te weten wat voor medicamenten de hond tijdens de spoedbehandeling heeft gekregen. Laat het de renbaan-dierenarts gewoon even voor u op een blaadje schrijven. Immers dient uw eigen huisarts te weten wat uw hond reeds heeft gekregen aan medicijnen. Deze ernstige vorm van de Greyhoundsperre wordt soms met een soort epileptische aanval verward.

Let op! Als de hond buiten per ongeluk gaat jagen, lang weg blijft en je hoort hem op afstand gillen of janken, kan het zijn dat hij een Greyhoundsperre heeft en niet meer terug KAN komen! Naast het infuus is het meestal noodzakelijk dat ook een spierrelaxans gegeven wordt. Natuurlijk krijgt de hond ook pijnstillers toegediend. De eerste dag is het goed geen NSAID pijnstillers (Rimadyl en Metacam) te gebruiken, omdat ze via de nieren verwerkt moeten worden. Aan te bevelen is Novalgyn of Cortison. Ook vitamine B kan ondersteunend gegeven worden. Heeft een hazewindhond een Greyhoundsperre gehad en succesvol behandeld, dan zijn ook de erop volgende weken belangrijk. De hond mag voorlopig niet sprinten, ook geen kleine stukjes! Het hele lichaam heeft veel rust nodig. Bij een lichte vorm zijn mijns inziens 10-14 dagen voldoende. De eerste dagen langzaam met de hond wandelen, dan stap voor stap met de hond aan de fiets lopen.

Alles met mate!

Bij een ergere vorm moet de hond 1-2 maanden rust krijgen, voordat hij weer op de renbaan terug mag komen. Een hond na een Greyhoundsperre te vroeg opnieuw te laten lopen kan ernstige gevolgen voor de gezondheid hebben.

Helaas zijn er niet echt geheime tips om een Greyhoundsperre te voorkomen.

Belangrijk is de hond voor een sprint goed warm te laten lopen. 15-20 minuten is voldoende, snel wandelen of laten draven. Dan is de hond goed opgewarmd (vervolgens de hond niet een kwartier laten wachten voordat hij gaat rennen!)

Let op! Na een sprint moet de hond goed kunnen afkoelen. Laat hem nog minstens 15 minuten uitlopen. Op deze manier hebben de spieren de mogelijkheid om langzaam weer af te koelen, de stofwisselingsprodukten (bv. lactaat) kwijt te raken. Bovendien kan de hond tijdens deze periode al goed in de gaten gehouden worden! hoe zit het dan met zijn urine? Moet hij na 15 min nog steeds hijgen? loopt hij misschien raar?

Bovendien is het belangrijk, dat het uithoudingsvermogen van een hazewindhond goed getraind wordt. Het beste aan de fiets. Snel draven levert hierbij de meeste conditie op.

Het is bij hazewindhonden noodzakelijk de hond als soort topsporter te zien en hem ook zo te behandelen.

Als er vragen en/of opmerkingen zijn over dit artikel, hoor ik het graag. Ik ben via email te bereiken: info@dier-en-dokter.nl www.dier-en-dokter.nl

Barbro Dornhecken

p/a Dier en Dokter,

Geldropse weg 8a, 5731 SG Mierlo. Tel 0492 599559
Dier en Dokter, Boerhavelaan 66, 5707 SL Helmond

tel 0492 540953